

NO VIESUĻA

Sabata pēcpusdienai

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

Īj. 38-39, Jāņa 1:29, Mat. 16:13, 1. Kor. 1:18-27, Īj. 40:1-4, 42:1-6, Lūk. 5:1-8.

ATMIŅAS PANTS:

“Kur tu biji, kad es liku pamatus zemei – pastāsti, ja to zini!” (Īj. 38:4)

Lai arī kādas bija viņu atšķirības, Ījaba grāmatas varoņiem viens bija kopīgs: katram bija daudz ko teikt par Dievu vai vismaz par katra izpratni par Dievu. Un, kā mēs redzējām, mēs varētu piekrist lielai daļai no viņu teiktā. Galu galā, kurš gan nepiekrītu šim: “Bet patiesi, vaicā zvēriem, tie mācīs tevi, un putnam debesīs, un tas tev teiks, vai saki zemei, tā mācīs tevi, un stāstīs tev zivis jūrā – no visiem šiem kurš gan nezinās, ka Kunga roka viņu radījusi? Jo ik dzīva dvaša rokā viņam un viss gars, kas cilvēku miesās!” (Īj. 12:7-10)? Vai arī šim: “Vai tad Dievs sagrozīs tiesu, vai Visuvarenais sagrozīs taisnību?” (Īj. 8:3)?

Un, lai gan konteksts bija Ījaba ciešanas, diskusijas fokusā bija Dievs. Izņemot pirmās divas nodaļas, Kungs pats tomēr palika apslēpts, fonā.

Tomēr situācija mainījās. Dievs, kas bija tik daudzu diskusiju un debašu temats Ījaba grāmatā, tagad runās pats.

Lūdzu, iepazīsties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 10. decembrī.

No viesuļa

Izlasi Īj. 38:1. Kas šeit notiek tāds, kas ir atšķirīgs no visa cita visos pārējos dialogos? _____

Pēkšņi un negaidīti Ījaba grāmatā nu parādās Kungs – pirmoreiz, kopš Īj. 2:6: "Kungs sacīja sātanam: 'Lai notiek! Viņš tavā rokā – vien viņa dzīvību saudzi!'"

Nav nekā, kas sagatavotu lasītāju tam, ka pēkšņi atklājas Dievs. Īj. 37. nodaļa noslēdzas ar Ēlīhu runu, un tālāk mēs lasām, ka "tad Kungs no viesuļa atbildēja Ījabam" (Īj. 38:1). Acumirklī ir tikai Dievs un Ījabs, it kā pārējie vīri būtu nepiederīgi, vismaz šajā brīdī.

Vārds "viesulis" nāk no ebreju vārda, kas nozīmē "vētra". To lieto saistībā ar Dieva parādīšanos cilvēkiem (sk. Jes. 29:6, Zah. 9:14). Tas ir arī vārds, kas izmantots notikumā, kad Elija tika paņemts uz Debesīm: "Kungs vētrā aizrāva Eliju debesīs. Tas notika tā – Elija un Eliša nāca no Gilgālas." (2. Ķēn. 2:1)

Lai gan mums nav dotas nekādas fiziskas detaļas par šo "teofāniju" (redzama Dieva atklāsme cilvēkiem), ir skaidrs, ka Dievs nerunā ar Ījabu "klusā čukstošā balsī" (1. Ķēn. 19:12). Kungs atklājās spēcīgā veidā, kas noteikti piesaistīja Ījaba uzmanību.

Protams, šis nav vienīgais laiks, kad Dievs atklāja sevi kritušajiem cilvēkiem. Atkal un atkal Raksti parāda mums to, cik tuvu Dievs ir cilvēcei.

Ko šie panti mums māca par to, cik tuvu Dievs mums var būt? 1. Moz. 15:1-6, 1. Moz. 32:24-32, Jāņa 1:29. _____

Bībele mums māca lielo un svarīgo patiesību, ka mūsu Dievs nav tāls Dievs, kas radījis mūsu pasauli un tad pametis to savā vajā. Tā vietā Viņš ir Dievs, kas cieši sadarbojas ar mums. Nav svarīgi, kādas ir mūsu bēdas, mūsu problēmas un jebkas, ko mēs piedzīvojam šajā pasaulē; mums var būt drošība, ka Dievs ir tuvu un ka mēs varam Viņam uzticēties.

Viena lieta ir intelektuāli ticēt tam, ka Dievs ir mums tuvu. Pavisam kas cits ir piedzīvot šo tuvumu. Kā mēs varam mācīties tuvoties Dievam un gūt cerību un mierinājumu no šīm attiecībām? _____

Dieva jautājums

Pēc tā, kas Ījabam likās kā ļoti ilgs klusums, Dievs beidzot runā ar viņu, pat ja tas, ko Viņš sākumā pasaka, nebija tas, ko Ījabs gribēja dzirdēt.

Kāds bija pirmais jautājums, ko Dievs uzdeva Ījabam, un kas bija ietverts šajā jautājumā? Īj. 38:2. _____

Viscaur Bībelē mēs atrodam Dievu, kas uzdod jautājumus cilvēkiem. Tas nav tāpēc, ka Viņš jau nezinātu atbildes. Tā vietā, kā to bieži dara labs skolotājs, Dievs uzdod jautājumus, jo tas ir efektīvs veids, lai liktu mums sākt domāt par mūsu situāciju, lai liktu mums uzdot jautājumus sev, lai palīdzētu mums atrast atbildes uz saviem jautājumiem un nonāktu pie īstajiem secinājumiem. Tāpēc jautājumi, ko Dievs uzdod, nav kaut kas tāds, lai iemācītu Kungam kaut ko, ko Viņš jau nebūtu sapratis. Drīzāk tos bieži uzdod, lai palīdzētu cilvēkiem iemācīties lietas, kas viņiem varbūt jāsaprot labāk. Dieva jautājumi ir retorisks līdzeklis, lai palīdzētu aizsniegt cilvēkus ar patiesību.

Izlasi šos Dieva uzdotos jautājumus. Kā tu domā, kāds bija Dieva nolūks, uzdodot šos jautājumus? Ko viņš ar tiem gribēja pateikt?

1. Moz. 3:11 _____

1. Moz. 4:9 _____

1. Kēn. 19:9 _____

Ap. d. 9:4 _____

Mat. 16:13 _____

Ījabam bija daudz, ko teikt par Dievu, un Kungs acīmredzot gribēja, lai viņš ierauga, ka ir vēl daudz kas, ko viņš nezina vai nesaprot par savu Radītāju. Daudzējādos veidos Dieva pirmie jautājumi Ījabam ir līdzīgi dažiem izteicieniem, ko arī šie vīri viņam teica (sk. Īj. 8:1, 2; 11:1-3; 15:1-3).

Ja Dievs uzdotu tev jautājumu par tavas dzīves stāvokli tieši tagad, kā tu domā, ko Viņš jautātu un ko tu atbildētu? Ko jautājums un atbilde tev māca par tevi pašu? _____

Kungs kā Radītājs

Izlasi Īj. 38:4-41. Kādus jautājumus Dievs uzdod Ījabam, un kāds ir šo jautājumu nolūks? _____

Ja Ījabs domāja, ka saņems detalizētus paskaidrojumus, kāpēc visas šīs likstas viņam ir notikušas, viņš neko tādu nesaņēma. Tas, ko viņš saņēma, bija vesela rinda retorisku jautājumu, kas pretstatīja Kungu Viņa radošajā spēkā nabaga Ījaba nepastāvībai un nezināšanai.

“Kur tu biji, kad es liku pamatus zemei?” (Īj. 38:4). Pēc tam, kad Viņš bija pieminējis dažas no sākotnējām 1. Mozus grāmatas ainām – piemēram, zemes, jūras, gaismas un tumsas radīšanu –, Dievs saka Ījabam, ka viņš, protams, zina visas šīs lietas, jo “tu biji jau dzimis, un dienu tev bez sava skaita” (sk. Īj. 38:21).

Tad Kungs norāda uz radības brīnumiem un noslēpumiem, atkal ar veselu sēriju retorisku jautājumu, kas ietvēra ne tikai zemes pamatus, bet arī laikapstākļu un pat zvaigžņu noslēpumus. “Vai tu sēji kopā gaišām saitēm Sietiņa zvaigznes, un vai tu raisīji vajā Orionā zvaigžņu jostu?” (Īj. 38:31) Tad viņš norāda Ījabam atpakaļ uz zemi, uz visu, sākot no cilvēka izpratnes spējām (Īj. 38:36) līdz meža zvēru dzīvei (Īj. 38:39-41) – tēma, kas ir sīki aprakstīta arī viscaur Īj. 39. nodaļā. Ja grāmata būtu rakstīta mūsdienās, Kungs būtu varējis jautāt: “Kas sasaista kvarkus protonos un neitronos?” “Kur tu biji, kad es pirmo reizi mērīju plankā masu?” “Vai tavā gudrībā gravitācijas spēks satur telpu un laiku?”

Atbilde uz visiem šiem jautājumiem ir viena un tā pati: protams, ka ne. Ījabs nebija klāt nevienā no šiem notikumiem, un viņš neko daudz nezināja ne par vienu no Kunga pieminētajiem fenomeniem. Dieva mērķis bija parādīt Ījabam, ka pat ar visu viņa gudrību un zināšanām un pat ja viņš runāja “pareizi” (Īj. 42:7) par Dievu salīdzinājumā ar šiem citiem vīriem, Ījabs tik un tā zināja ļoti maz. Un viņa zināšanu trūkums vislabāk atklājas tajā, cik daudz viņš nezināja par radīto pasauli.

Ja Ījabs zināja tik maz par radību, cik daudz viņš varēja zināt par Radītāju? Kāds spēcīgs kontrasts starp Radītāju un radīto, starp Dievu un cilvēci. Lai gan Dievs sevi pretstatīja Ījabam, jebkurš cits cilvēks (izņemot Jēzu) arī varēja būt viņa vietā. Kas mēs esam salīdzinājumā ar Dievu? Un tomēr – ko šis Dievs izdarīja, lai mūs glābtu un lai piedāvātu mums mūžīgas sadraudzības cerību ar Viņu!

Viedo cilvēku gudrība

No mūsu šodienas perspektīvas ir viegli raudzīties uz jautājumiem, ko Dievs uzdeva Ījabam, un saprast, cik maz tāds cilvēks kā Ījabs, kas dzīvoja pirms tūkstošiem gadu, varēja saprast par radīto pasauli. Piemēram, tikai 1500. gadā cilvēki (vismaz daži) beidzot saprata, ka saules kustība debesīs ir rezultāts zemes rotācijai ap savu asi, pretēji uzskatam, ka saule riņķo ap zemi. Šo patiesību lielākā daļa no mums tagad uzskata kā pašu par sevi saprotamu.

Galvenokārt pateicoties mūsdienu zinātnei, mēs dzīvojam ar zināšanām par dabas pasauli, kuras cilvēki Bībeles laikos nevarēja pat nojaust. Un tomēr pat ar visām šīm iegūtajām zināšanām, mēs joprojām esam tik ierobežoti savā izpratnē par dabu un tās izcelsmi.

Pārlasi jautājumus, ko Dievs uzdeva Ījabam 38. un 39. nodaļā. Cik daudz labāk cilvēki varētu uz tiem atbildēt mūsdienās? _____

Nav šaubu, ka zinātne mums ir atklājusi tādas realitātes šķautnes, kas iepriekš bijušas apslēptas. Tomēr tik daudz kas mums vēl palicis atklājams. Daudzējādos veidos, ne tuvu tam, lai atņemtu Dieva radībai tās majestātiskumu un mistēriju, zinātne to ir padarījusi vēl aizraujošāku, atklājot dabas pasaules dziļumu un sarežģītību, par ko iepriekšējās paaudzes neko nezināja.

“Noslēpumainās lietas visas pieder tam Kungam, mūsu Dievam, bet atklātās lietas ir darītas zināmas mums un mūsu bērniem; tās domātas mūžībai, un lai mēs pildītu visus šīs bauslības vārdus.” (5. Moz. 29:29) Kā tieši Dievs veica radīšanas darbu, to Viņš cilvēkiem nekur nav pateicis; cilvēciskā gudrība nespēj izdibināt Visaugstākā noslēpumus. Dieva radīšanas spēks ir tikpat neapverams kā Viņa būtība.” (E. Vaita “Sentēvi un pravieši”, 113. lpp.)

Kādus brīdinājumus mums tomēr vajadzētu paņemt no tālākajiem pantiem attiecībā uz prāta ierobežotību? 1. Kor. 3:19, 1. Kor. 1:18-27. _____

Par spīti visām zināšanām, ko cilvēki uzkrājuši pēdējos dažos gadsimtos, radīšana paliek pilna brīnumu un noslēpumu, ko mēs tikko varam nojaust. Jo vairāk mēs uzzinām par radīto pasauli, jo pārsteidzošāks un noslēpumaināks mums tas liekas. Kādos veidos radītā pasaule liek mums apbrīnā aplūst mūsu Dieva spēka priekšā? _____

Nožēla pīšļos un pelnos

Izlasi Īj. 40:1 un Īj. 42:1-6. Kāda bija Ījaba atbilde uz Dieva atklāšanos? _____

Acīmredzot tas, ko Dievs Ījābam bija parādījis, viņam bija par daudz. Patiesībā kad viņš Īj. 42:3 saka: "Kurš padomu apslēpj bez zināšanas", viņš vienkārši atkārtο pirmo viņam uzdoto Dieva jautājumu. Ījabs tagad zināja atbildi: Ījabs pats bija tas, kurš runāja par to, ko patiesībā nezinaja.

Ievēro arī, ko Ījabs saka Īj. 42:5. Lai gan viņš bija tikai dzirdējis par Dievu, tagad viņš Dievu redzēja, tas ir, tagad viņam bija labāka izpratne par Dievu – viņš ieraudzīja pats sevi, kas viņš patiesībā bija. Tieši tāpēc viņš reaģēja tādā veidā, sajūtot nepatiku pret sevi un nožēlojot pīšļos un pelnos.

Izlasi Jes. 6:1-5 un Lūk. 5:1-8. Kā aprakstītā reakcija šeit ir līdzīga Ījaba reakcijai? _____

Tas, ko mēs redzam visos šajos gadījumos, ir galvenās Bībeles patiesības atklāsmē, un tā ir cilvēces grēcīgums. Ījabs bija "krietns un taisns, bijās Dieva un vairījās Jauna" (Īj. 1:1). Un, neskatoties uz sātana vislabākajiem mēģinājumiem pavērst viņu pret Dievu, Ījabs palika uzticīgs visā. Šeit mums ir darīšana ar stabilu, uzticīgu ticīgo.

Un tomēr – kas notika? Tāpat kā ar Jesaju un Pēteri, ar vienu acumirkli Dieva spēka un svētuma bija pietiekami, lai liktu Ījābam izjust savu grēcīgumu un niecību. Tas ir tāpēc, ka mēs visi esam kritušas, grēka sabojātas būtnes, kuru būtība pati par sevi vada konfliktā ar Dievu. Tieši tāpēc beigās neviens nevar sevi izglābt, neviens nevar darīt pietiekami daudz labu darbu, lai nopelnītu kādu labvēlību Dieva priekšā. Tieši tāpēc mums visiem – pat "vislabākajiem" no mums, kas, tāpat kā Ījabs, esam krietni un taisni, bīstamies Dievu un vairāmies Jauna, – ir nepieciešama žēlastība, ir nepieciešams Glābējs, ir nepieciešams Kāds, kas mūsu vietā izdarīs to, ko mēs paši savā labā nevaram izdarīt. Par laimi, Jēzū mums visiem tas ir dots – un pat vēl vairāk.

Iedomājies, ka tu stāvi Dieva priekšā. Kā tu domā, kāda būtu tava reakcija? _____

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

"Dievs jāvis pār pasauli izlieties gaismas straumēm kā zinātniskā, tā mākslas ziņā, bet, ja ļaudis, kas sevi sauc par zinātniekiem, uz visu raudzīsies tikai no cilvēciskā viedokļa, tad noteikti kļūdīsies. Cilvēku centieni, ejot domās tālāk par to, ko Dievs atklājis, var būt nevainīgi tikai tad, ja mūsu teorijas nerunā pretī Rakstu patiesībām, bet, kas atmet Dieva Vārdu un mēģina radīšanas norises izskaidrot ar zinātniskiem faktiem, tie atļaujas bez kartes un kompasa doties nepazīstamā okeānā. Pat dižākie prāti, ja tie savos meklējumos netiek vadīti no Dieva Vārda, nonāk neskaidrībā un nevar saskaņot zinātni ar atklāsmi. Tā kā Radītājs un Viņa darbi cilvēku saprašānu pārsniedz tik tālu, ka dabiski to vairs nevar izskaidrot, tad sevis attaisnošanai tie uz Bībeles ziņojumiem sāk skatīties neuzticīgi. Kas apšaubā Vecās un Jaunās Derības patiesīgumu, tie tiks mudināti iet vēl vienu soli tālāk un apšaubīt arī Dieva esamību; un pēc tam, savu enkuru pazaudējušiem, tiem būs jāiet bojā, saduroties ar neticības klinči." (E. Vaita "Sentēvi un pravieši", 113. lpp.)

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Izlasi E. Vaitas apgalvojumu piektdienas pētījumā. Kādus pierādījumus mēs redzam tam, ka tas, no kā viņa mūs ir brīdinājusi, patiesībā notiek, īpaši zinātnes jomā? Kādas dažas lietas zinātne, vismaz kā tā tiek praktizēta mūsdienās, māca to, kas ir pilnīgi pretējs Dieva Vārdam?

2. Alfreds Norts Vaitheds, ietekmīgs matemātiķis un autors, kas dzīvoja iepriekšējā gadsimtā, teicis sekojošo: "Pirms 57 gadiem, kad es biju jauns un studēju Kembridžas Universitātē, zinātņi un matemātiku man mācīja izcili cilvēki, un es mācījos labi. Kopš gadsimta mijas es dzīvoju, lai redzētu nostumtus malā visus šo jomu galvenos pieņēmumus. [...] Un tomēr, piedzīvojot to, jaunu hipotēžu atklājēji zinātnē tagad paziņo: "Tagad mums beidzot ir pārliecība."" (A. N. Whitehead "Dialogues of Alfred North Whitehead") Ko tas mums stāsta par to, cik uzmanīgiem mums ir jābūt attiecībā uz to, ko pasaules "izcilie vīri" mums māca, īpaši ja viņi māca acīmredzami pretēji Dieva Vārdam?

3. Kādus dažus radības brīnumus modernā zinātne ir mums atklājusi, ko cilvēki Ījaba laikā (vai pat tikai pirms 200 gadiem) nevarēja saprast? Kā šīs lietas mums atklāj pārsteidzošo mūsu Kunga radošo spēku?